

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/167/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613228788
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7613228788.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a členov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej, v spore žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko CHE-100.023.266, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava proti žalovanému D.M.M.O. F.O., U.. XX.XX.XXXX, E. U. H., R. XXXX/XX, zast. opatrovníčkou C.. C. G., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Spišská Nová Ves, za účasti vedľajšieho účastníka (ďalej len VÚ) združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42326923, zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie 373,82 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves 9C/348/2013-78, z 26.8.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 26,82 € spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 21.9.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 62,37 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Návrhom sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 373,82 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 23.8.2006 bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1 233,75 €, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 26,82 €.

3. Ako už bolo vyššie uvedené, nárok navrhovateľa pozostával z nesplatenej časti úveru vo výške 373,82 €. Dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca mal poskytnutý úver zaplatiť v 48 splátkach. Podľa článku 6 bod 6.2 splátky boli splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka bola teda splatná dňom 20.9.2006 a posledná splátka mala byť uhradená dňa 20.9.2010. Uvedeným dňom bol teda splatný aj celý úver. Vedľajší účastník v konaní uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu poukazujúc na to, že úrok z omeškania si uplatnil v návrhu od 21.9.2009. Pri plnení dlhu v splátkach zaplatením jednotlivej splátky zaniká konkrétna povinnosť dlžníka, ale dlh trvá dovtedy, kým nebude zaplatená posledná dohodnutá splátka. Ak dlžník plní dlh v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez všetkého splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Toto však platí iba za situácie, ak medzi účastníkmi konania nie je dohodnutá osobitná splatnosť kedy je veriteľ oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých dlžných čiastok v prípade omeškania s platením viac ako troch splátok zároveň. V danej veci medzi účastníkmi konania nebola zmluvne dohodnutá predčasná splatnosť úveru pre nezaplatenie jednotlivých splátok a to ani vo Všeobecných

obchodných podmienkach. Z tohto dôvodu začína plynúť všeobecná 3 - ročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Odporca sa dostal do omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 20.4.2009, posledná splátka bola splatná dňa 20.9.2010. Návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný dňa 19.9.2013. Nárok navrhovateľa na zaplatenie jednotlivých splátok, okrem poslednej splatnej 20.9.2010, je tak uplatnený po uplynutí uvedenej doby. Z uvedených dôvodov súd návrhu čo do zaplatenia istiny vo výške 26,82 eur vyhovel a v prevyšujúcej časti návrh z dôvodu premlčania zamietol. Vo vzťahu k sankčnému úroku vo výške 0,05 % denne požadovanom navrhovateľom na základe článku 12 bod 12.3 Všeobecných obchodných podmienok súd uvádza, že sankčný úrok je vlastne úrokom za omeškanie tak, ako je to napokon aj uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach. Úrok z omeškania môže byť stanovený pritom len v zákonom prípustnej výške. Pri sankčnom úroku 0,05 % denne, by výška sankčného úroku, predstavovala 18,25 % ročne. Okrem toho za porušenie zmluvy je odporca taktisto sankcionovaný opakovane, keďže navrhovateľ požaduje aj zákonný úrok z omeškania. Preto súd návrh v časti zaplatenia sankčného úroku vo výške 0,05 % denne zamietol. V konaní bol tak úspešný odporca v 86 % (93 % mínus 7%) a preto navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal. Trovy konania boli priznané vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktoré pri plnom úspechu by predstavovali sumu 72,52 €. Táto suma predstavuje trovy právneho zastúpenia, ktoré súd vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania považuje za účelne vynaložené. Trovy právneho zastúpenia boli určené podľa vyhlášky č.655/2004 Z.z. za dva úkony a to prípravu a prevzatie zastúpenia 22.4.2014 a podanie písomného vyjadrenia 21.7.2014 po 28,22 €, k tomu režijný paušál dvakrát po 8,04 eur. Spolu teda trovy právneho zastúpenia predstavujú 72,52 €. Odporca bol úspešný v 86 % a preto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 62,37 € čo predstavuje 86 % z jeho celkových trov t.j. zo sumy 72,52 €. odporca si v konaní náhradu trov konania neuplatnil a preto súd poukazuje na ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého o trovách konania rozhoduje len na návrh a návrh zo strany odporcu podaný nebol, o náhrade trov konania odporcu nerozhodoval (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

4. Faxovým podaním zo dňa 25.8.2014 (predvolanie na pojednávanie doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 16.7.2014) navrhovateľ ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní. Zároveň ním zaslal vyjadrenie vo veci a upravil žalobný petít. Uvedené faxové podanie bolo doručené súdu dňa 26.9.2014, do civilnej kancelárie bolo predložené až o 13.17 hod. Až následne bolo toto podanie predložené sudkyňi konajúcej vo veci, pričom pojednávanie bolo určené na 26.9.2014 o 10.30 hod., na ktorom bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a taktiež bol vyhlásený rozsudok vo veci.

5. V podanom odvolaní navrhovateľ napádal predmetný rozsudok podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., čo do výroku č. IV, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalobcu na náhradu trov konania VÚ na strane žalovaného v sume 62,37 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, a žiadal, aby odvolací súd na základe ust. § 220 O.s.p. rozsudok prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že VÚ na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal. Okrem zásady úspechu v spore, musí súd rozhodujúci o trovách konania skúmať aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Trovy vynaložené VÚ v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti tvrdenému nároku. Účelnosť možno definovať ako nevyhnutnosť alebo právnu možnosť vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na súdnu ochranu. Práve v prípadoch súdom ex offo vykonávanej kontroly spotrebiteľských nárokov ako je tomu aj v prejednávanej veci, nie je možné hovoriť o účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia, naviac subjektom, ktorý sám zo svojej podstaty má byť dostatočne kvalifikovaný na poskytnutie a hájenie záujmov spotrebiteľov. Tým nie je porušené ani ústavné právo VÚ na súdnu ochranu. V tomto podoporne odkazoval na nález Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. II.ÚS/78/2003, III.ÚS/192/2009, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/142/2013 zo dňa 22.8.2013. Taktiež odkázal na v tejto otázke zásadné uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, ktorý sa vyjadril k neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia v prípadoch zastúpenia VÚ advokátom a vznesení formulárového podania, ktoré ako musí byť známe aj súdu prvej inštancie, VÚ podáva v každom konaní, do ktorého vstúpi bez oboznámenia sa s meritom veci.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhol zástupca VÚ potvrdiť napadnutý výrok rozsudku len o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a VÚ a neuplatnil si trovy odvolacieho konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti VÚ prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý

rozsudok v časti, ktorej sa týka odvolanie žalobcu, t.j. o trovách konania VÚ na strane žalovaného potvrdil a zároveň zaviazal žalobcu nahradiť VÚ konania na strane žalovaného trovy odvolacieho konania v sume 22,15 € v zmysle ich písomného vyčíslenia, na účet právneho zástupcu VÚ konania na strane žalovaného Mgr. Petra Masaroviča, advokáta so sídlom Park Angelinum č. 2, Košice do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Pozornosť odvolacieho súdu taktiež upriamil k rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian vs. Rumunsko (č. 1) zo dňa 6.12.2007, v ktorom súd rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv, konkrétne čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ako aj právo podľa čl. 14 Dohovoru v spojení s čl. 1 Protokolu č. 1. Navrhovateľ vo vzťahu k primeranosti a efektívnosti trov konania, ktorých si je evidentne ako vyplýva z jeho odvolania vedomý zrejme pozabudol poznamenať, že sám si v danej veci uplatnil voči žalovanému spotrebiteľovi trovy konania v zastúpení advokátom, pričom hodnota jeho podaní vo forme formulárových žalôb je značne pochybná vo vzťahu k časovej a odbornej náročnosti ním uplatnených trov právneho zastúpenia. Pričom treba zdôrazniť, že navrhovateľ v zastúpení advokátom si musel byť vedomý, že v súdnom konaní uplatňuje premlčanú pohľadávku a teda znáša procesné riziko s tým spojené.

6. Odvolací súd konštatuje, že uznesením č. I. 127 bola ustanovená opatrovníčka pre odporcu, ktorý má teraz neznámu adresu.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Odvolací súd, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti posúdil podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov Civilného sporového poriadku o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného predpisu (O.s.p.).

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a zistil, že sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP) rozsudku, a preto ho potvrdil v napadnutej časti výroku o trovách konania navrhovateľa a VÚ.

9. Podľa čl. 6 ods. 1, 2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

10. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právo na spravodlivý proces je bezprostredne spojené s ústavným právom zakotveným v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a tak ako citované ústavné práva ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neznačí právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (viď Uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 4/1994 z 19.1.1994, I. ÚS 50/04). Tieto ústavné práva sa premietajú aj v čl. 6 ods. 1, 2 CSP, ktorým sa zakotvuje princíp rovnosti, ktorý garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní. Pod rovnakým postavením treba rozumieť také procesné práva účastníkov, ktoré zabezpečia spravodlivý súdny proces.

11. O. i. bolo v konaní preukázané, že trovy právneho zastúpenia VÚ boli vynaložené účelne, s použitím vyhl. č. 655/2004 Z.z. z dôvodu čiastočného úspechu podľa § 142 ods. 2 O.s.p., správne priznal mu trovy súd prvej inštancie 86 % (93 % - 7 %). (Nárok bol v časti zamietnutý pre uplatnenú námietku premlčania).

12. Výrok o trovách odvolacieho konania sa odôvodňuje § 396 CSP, navrhovateľ bol neúspešný v odvolacom konaní.

13. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.